

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

XVII. ročník, číslo 3 – březen 2011

SLOVO NA ÚVOD

Daniel vešel do svého domu, kde měl v horní pokoji otevřená okna směrem k Jeruzalému. Třikrát za den klekal na kolena, modlil se a vzdával čest svému Bohu, jako to činíval dříve. (Dan 6,11)

Neměl. Tedy přesněji řečeno - nesměl. Známe to z Bible, jak Darjavěš médský vydal nezrušitelný zákon médský a perský, že po 30 dní se bude každý člověk v modlitbách obracet jen k němu. Daniel se tedy k nikomu jinému modlit nesměl. Zákon znal, ale nedodržel. A přitom by bylo tak jednoduché najít chytrou obezličku, kterou by se vlk nažral a koza zůstala celá. Stačilo se modlit potichu. Nemodlit se směrem k Jeruzalému. Nebo se aspoň modlit nenápadně. Tak, stoupnout si do okna, když už se za každou cenu chtěl dívat směrem k Jeruzalému a modlit se v duchu. Cožpak je nutné padat na kolena?! Slyší nás Bůh hůř, když sedíme, stojíme či ležíme?!

Jasně, že u modlitby jde o vztah k Bohu a na poloze těla zásadně nezáleží. Z principu je to pravda - ale... Když se modlíme, není nic špatného na tom si kleknout - kdyby nic jiného, tak při tom člověk aspoň neusne. Taková poklidná modlitba v posteli, zavrtaný v peřinách - ta bývá někdy velmi krátká...

Je v tom ale něco víc. Něco, pro co jsme ztratili smysl, totiž symbolika postojů. Jen tu a tam problesknou poslední zbytky. Na modlitbu a čtení z Bible si při bohoslužbách stoupáme, při modlitbě spínáme ruce a skláníme hlavu... Známe to ze všech shromáždění, jak to zašumí, kdež zazní výzva k modlitbě.

Snad nikdo nezůstane ve stejné pozici, v jaké byl doposud. Aniž bychom nad tím přemýšleli, tak prožíváme, že nastává jakési divadelní představení, které je složeno ze symbolických úkonů. Nejsou nutné, ale důležité ano. Posilují prožitek hraného. Člověk, který ví, co hraje, tak si v podobě jakési divadelní terapie prožívá jejich obsah. Ale musí vědět, co hraje. Víme-li, že stoupnutí vyjadřuje úctu (ať již k Božímu Slovu, tak k Bohu, který je přítomen a slyší naši modlitbu), je stoupnutí přirozené. Pro malé dítě je to při bohoslužbách nesrozumitelné otravování.

Známe-li obsah, gesto dostává smysl. Podtrhuje náš vnitřní prožitek. Ne, že by to bez toho nešlo! Můžete si místo návštěvy divadla přečíst scénář a budete také znát obsah té které hry. A přeci - pokud jsme kdy byli v divadle, tak je nám rozdíl jasný. A což teprve, když člověk v té které hře hraje! A stále je tu řeč o tom, že bohoslužby jsou také jakási divadelní hra, ve které tělesnými projevy vyjadřujeme totéž, co říkáme.

Prorok Daniel žil v době, kdy tyto vnější projevy tvořily nedílnou součást projevů zbožnosti. Různé druhy klečení, stání, bití se v prsa, pozdvihování ruky či obou rukou k nebi - to všechno a mnohé další promlouvalo spolu s tím, co vyslovovala ústa. Vyjadřovalo to stejný obsah a tak to také udržovalo myšlenky u tohoto obsahu. Není na škodu přemýšlet nad tím, proč děláme to, co děláme.

JFP

Oprava zápisu ze 714. schůze staršovstva (14.2.2011) z únorové Brány

V zápise bylo chybně uvedeno, že druhá polovina misijního působení Elišky Adamcové v Banja Luce je do konce srpna 2011. Správně má být do konce září 2011 (1. půlrok: 24.9.2010 - 31.3.2011, 2. půlrok: 1.4.2011 - konec září 2011).

Za chybu se omlouváme.

Michal Mazný

715. SCHŮZE STARŠOVSTVA (14. 3. 2011)

Přítomni členové a náhradníci: Pechar, Bruncko, Drápal, Dus, Holý, Hoznauer, Chadima, Mazný, Novotný, Plhák, Žilková

Host (první část schůze): seniorátní revizor br. Kraus

Omluveni: Slabý, Stralczynská, Zvánovcová

- 1) Biblický úvod Pavel Novotný: Ex III, 1-15, písně 694, 611.
- 2) Ing. R. Kraus vyslovil spokojenost s revizí hospodaření sboru za rok 2009.
- 3) Staršovstvo schválilo zprávu ze života sboru a dílčí zprávy pro sborové shromáždění.
- 4) Proběhla kontrola sborové statistiky.
- 5) Staršovstvo schválilo zprávu o hospodaření za minulý měsíc.
- 6) Staršovstvo schválilo zprávu o hospodaření za minulý rok a rozpočet na rok 2011.
- 7) Sborová rodinná dovolená 2011. Staršovstvo doporučuje sponzorskou cenu 3500 Kč (příspěvek na autobus a slevu pro děti).
- 8) Vedoucími dětských táborů budou Jitka Čierná (Pecka, větší děti) a Jiří Matoušek (menší děti).
- 9) Různé
 - 11.9. bude mít v našem kostele bohoslužby Slezská církev evangelická z Albrechtic; bude třeba ubytovat asi 20 lidí;
 - 8.5. bude Den matek, bratři ze sboru jsou vyzváni, aby se pro tu neděli ujali nedělní školy;
 - rodinné setkání členů sboru u Havlenů proběhne v dubnu;
 - br. Čujan navrhuje uspořádat výlet do Husince;
 - YMCA Braník bude mít výroční shromáždění 3.4. po bohoslužbách;
 - za nové členy sboru byli přijati: Jaroslav Kulhan; Petr a Monika Weinerovi s dětmi Šimonem, Adamem a Klárou;
 - úklid kostela bude 16.4; třeba odstranit překážející staré šatstvo apod.;
 - na Velký pátek bude kázat s. Ester Čašková z vinohradského sboru.
- 13) Schůzi ukončila společná modlitba Páně.

Zapsal J. Holý

ZPRÁVA STARŠOVSTVA O ŽIVOTĚ SBORU V ROCE 2010

Život našeho sboru v roce 2010 navázal bez výrazných změn na období předcházející. Byli jsme v něm účastni stále výraznějšího sžívání se sboru s bratrem farářem Jaroslavem Pecharem, se kterým mnohé z nás dnes již pojí silné osobní pouto. Jako důvod k zvláštní radosti vnímáme vzájemnou příchyllost, která se vyvinula mezi ním a branickou mládeží. Někteří z nás zaznamenali jistý posun ve stylu kázání bratra faráře, který můžeme vykládat jako jeho rostoucí vnímavost k tomu, jaký náš sbor je. Ale třeba je to naopak – posluchači se stávají citlivější pro uchopení biblické zvěsti, jež je našemu kazateli vlastní.

V roce 2010 mimo bratra faráře Pechara nám posloužili jako ordinovaní kazatelé bratři Luděk Rejchrt, Jaro Křivohlavý, Ladislav Mečkovský, Martin Hoepfner, Petr Firbas a sestra Věra Hájková. Dále Jan Ámos Dus, učitel ETF UK, a jako laici Aleš Drápal a Aleš Hoznauer. Písně a modlitby 13. června připravila branická mládež. Další statistické údaje: Večeře Páně byla vysluhována 15krát, křtů bylo 9, prezentace 2krát, manželství byla uzavřena 4, konfirmováno bylo 6 bratrů a sester. Církevní pohřeb byl jeden. Průměrná účast na nedělní škole je kolem 15, na biblických hodinách zhruba 10, na setkáních mládeže asi 20. Celkovou průměrnou účast na bohoslužbách odhadujeme na 110. K 31. 12. 2010 jsme evidovali 324 členů sboru.

V roce 2010 proběhla celá řada sborových akcí, z nichž jmenovitě uvedu jenom ty počtem účastníků nejpočetnější. Sborová dovolená kolem 90 účastníků. Tábor Borotice 20 dětí, tábor Pecka 22 dětí, vánoční hra téměř 40 herců. Akcí bylo více a i ty jmenované měli více organizátorů či autorů než dva, které u každé z nich uvádíme. Takže, sborová dovolená: Zdena Kučerová a Rut Nývltová, Pecka: Jitka Čierná a Jožka Sýkora, Borotice: Kamil Skuhra a Lukáš Drápal,

vánoční hra: Jarmila Chadimová a Jan Filip Chadima. Všem z nich patří velký, ale opravdu velký dík. A je potřeba hned dodat velkou omluvu všem těm, kteří se o mnohé ve sboru starají, mnohé zařizují a kteří výslovně v této zprávě uvedeni nejsou. Nezapomínejme, že jsme údy jednoho těla – 1. Korintským 12. kap. Dvě jména by přesto pominuta být neměla – Jana Stralczyňská, která převzala funkci pokladní, a Růžena Černá, bez které by těžko Brána spatřovala v pravidelných měsíčních intervalech světlo světa.

Vedle pravidelných shromáždění a vánočních hry se v prostorách sboru uskutečnilo silvestrovské BraníkOpen – volný večer povídání, sdílení, písniček a střídme konzumace, a dále nedělní lednové pásmo hudebních, literárních a tanečních výkonů členů a příznivců branického sboru, známé jako BraníkXobě.

Před prázdninami vznikla situace, kdy se staršovstvo muselo poměrně rychle rozhodnout, zda podpoří misii sestry Elišky Adamcové v Bosně a Hercegovině. O náplni její práce byl sbor podrobně informován prostřednictvím našeho časopisu i z Eliščiných prezentací. Staršovstvo vnímalo a vnímá, že na podobný druh misie jsou ve sboru různé názory. Ve svém rozhodování jsme nevycházeli z nějaké ucelené misijní koncepce, ale především z toho, že jsme se přesvědčili o realnosti a upřímnosti Eliščiných záměrů, o čistotě jejích úmyslů, připravenosti k oběti a o její odvaze. Její ochotu vystoupit ze zaběhaných kolejí můžeme brát i jako povzbuzení pro naše životy. Podpora ze strany sboru byla a je nastavena tak, že ze všeobecných sborových prostředků pochází pouze její část. Zbytek závisí na ochotě členů sboru poskytnout finanční prostředky přímo na tento účel.

Staršovstvo koná své pravidelné schůze mimo prázdniny vždy druhé pondělí v měsíci.

Během první poloviny roku 2010 jsme snad dosáhli takového způsobu organizace jednání, který vede k relativně efektivnímu projednávání úkolů. Některé úkoly přicházejí z vnějšku, jiné si stavíme před sebe sami. V staršovstvu panuje otevřená a vstřícná atmosféra. To neznamená, že máme na vše stejné názory. Naopak, jejich pluralita je značná. Nicméně ta různost názorů nesleduje nějaké dělicí linie, kde by proti sobě stáli zástupci různých táborů, ale je založená na různosti porozumění tomu či onomu konkrétnímu problému.

Staršovstvo nemůže projednávat každou věc do detailů. Jednak je na to počtem příliš velké, jednak jsou schůze příliš krátké. Proto usilujeme o přesunutí řady jednání do stálých pracovních skupin, které se postupně dávají dohromady a které by měly ke spolupráci zvát i další členy sboru. Zatím se ustavila skupina pro technickou údržbu, pro bohoslužby, pro estetickou výzdobu kostela a pro pastorační práci. Pomalý rozjezd jejich práce je dán i tím, že mnoho členů staršovstva nese ve svém pracovním i rodinném životě lečjaké další břemeno. Věříme nicméně, že pokládáme základy určitému organizačnímu uspořádání, které se ustálí a přinese v budoucnu dobré ovoce.

Nejzávažnějším tématem, které staršovstvo v minulém roce projednávalo, je otázka stavby objektu – pracovně mu říkáme srub – který by stál částečně na našem pozemku, částečně za jeho hranicí, v oblasti plotu na severní straně. Stavba srubu by měla přinést větší možnosti pro sborový život, důstojnější sociální a kuchyňské zázemí a nepřímo podmínky pro to, aby chrámový sborový prostor byl až na výjimky používán výhradně pro bohoslužby. Vlastní realizaci jistě bude věcí odborníků, nicméně rozhodnutí o tom, co od objektu chceme, jakou bude mít dispozici a funkci, a také, jak bude následně upraven náš

hlavní objekt, jsou věcí celého sboru. To, že diskuse probíhaly zatím téměř výhradně na půdě staršovstva, není vedeno žádným jiným úmyslem než snahou o efektivitu jednání. Uvnitř staršovstva je totiž taková šíře názorů, že si lze stěží představit, že by hledání řešení pomohlo, kdyby byla ještě větší. Chceme, aby návrh, který sboru předložíme, byl dobře promyšlen. Věc má celou řadu vzájemně provázaných aspektů, které se nám otvírají postupně. A na řadu věcí není úplně snadné najít dobrou odbornou radu. Jednání nicméně postupují vpřed, byť o něco pomaleji, než jsme zprvu doufali.

Starosti o stavbu, o přestavbu topného systému, o okapy a kosení zahrady, ovšem nesmí přehlušit starost o duchovní život sboru a jeho misijní činnost, jak je k tomu ostatně i staršovstvo vyzýváno církevním zřízením. K tomu patří i podpora bratra faráře tak, aby se mohl soustředit především na svoji duchovenskou činnost. Snažíme se též i nadále podporovat aktivitu laiků, zvláště tu, která dává naději, že pomůže šíření dobré zvěsti, to jest evangelia.

Z pozice presbyterů vidíme často velmi jasně ony nehemiášovské mezery v hradbách, které volají po zaplnění. Toužíme po tom, aby sbor byl světlem pro okolní svět. Současně ale často těžce hledáme čas, prostředky a vůli potřebné pro to, aby fungovaly základní služební věci jako je údržba budovy kostela, topení v něm, obsluha webových stránek nebo základní sborová administrativa. I tady jsou v hradbách díry. Budeme umět tyto i jiné mezery zaplnit? Budeme mít k tomu vůli, touhu, rozhodnost? Máme naději, že ano. Ale vyžaduje to ochotu k oběti. A jasné vědomí, že odhodlání k rozumné oběti se rodí z rozpoznání, že ne my jsme si vybrali Krista, ale on povolal nás.

VÁNOČNÍ HRA – MINULOST A BUDOUCNOST

Následující text byl součástí výstupu z únorové schůze staršovstva. Nedopatřením se nedostal do únorové Brány, a tak ho zveřejňujeme se zpožděním.

V pondělí 31. ledna 2011 se večer sešel bratr farář a skupina starších (Stralczynská, Drápal, Dus, Holý, Plhák, Slabý) s autory vánoční hry manželé Chadimovými (bylo tedy přítomno osm starších ze třinácti).

Velice otevřeně jsme prohovořili nejružnější aspekty uplynulých vánočních her, a zvláště té poslední. Diskuse probíhala v duchu vzájemného respektu a byla v ní cítit snaha skutečně porozumět postojům a názorům těch druhých. Mnoho věci se objasnilo a vznikla i určitá rámcová koncepce pro přípravu budoucích her, kterou vyjadřují následující body:

1. S vděčností vnímáme tu dlouhou řadu vánočních her v našem sboru, která se táhne již několik desetiletí. Šlo vesměs o hry autorské, které s sebou nesou i jistá rizika, ale současně přinášejí i daleko větší nasazení všech zúčastněných. Chceme i nadále podporovat tvůrčí přístup, který dává autorům svobodu.
2. Současně vnímáme jako potřebné vytvoření prostoru pro následnou reflexi a rozhovor. Její vhodnou formu budeme hledat. Vedle rozhovoru podobného tomu letošnímu se v úvahu nabízí anketní otázky nebo nový typ sborového setkání, jakéhosi ohlédnutí za hrou, které by mělo částečně formu promítání, částečně výkladu autorů a diskuse s nimi.
3. Rádi bychom, aby při přípravě budoucích her autoři usilovali o vyváženost, kde na jedné straně stojí náročnost obsahu, který by měl i nadále zůstat netriviální, a na druhé straně srozumitelnost a přístupnost tématu. Je zřejmé, že při tradici branických vánočních her se musí počítat s tím, že ne každý všemu porozumí. To platí zvláště o dětech. Mělo by však být možné dítěti vysvětlit smysl jeho role tak, aby se s ní umělo ztotožnit (takto rozumíme požadavku *přístupnosti*). I o ostatních divácích platí, že ne každý úplně všemu porozumí. Nicméně je potřeba myslet na to, s jakým dojmem ze hry odejde náhodný návštěvník, i na to, jak hra bude působit na rodiče a příbuzné dětských herců, kteří se jinak účastní sborového života spíše okrajově (k tomu se vztahuje požadavek *srozumitelnosti*).
4. Jsme si vědomi úžasné síly a významu hry pro integraci a zakořenění dětí i ostatních herců z hlediska vztahu k branickému sboru a ke křesťanství vůbec. Pro herce je hra náročná a je potřeba usilovat o to, aby se při přípravě cítili dobře. Náročnost přípravy, kterou do značné míry nesou celé rodiny, se však podle našeho soudu vrací jako vklad do dětského světa, který zůstává po celý život. To s sebou nese nemalou odpovědnost na straně autorů, i nemalé nároky na podporu ze strany sboru.

V závěru schůzky manželé Chadimovi oznámili, že příští hru připravovat nemohou. Jde o rozhodnutí, které se týká roku 2011. Do budoucnosti je jejich podíl na přípravě hry otevřenou možností.

V diskusi získal jasnou podporu názor, že do organizace a supervize vánoční hry by měl vstoupit bratr farář Jaroslav Pechar. Staršovstvo se s tímto názorem ztotožňuje. Znamená to, že volba hry, autora a sestavení podpůrného týmu pro rok 2011 je plně v rukou bratra faráře. Na

něm také je, do jaké míry bude s tím či oním autorem hry a její obsah probírat. Bratr farář v této věci zastává názor, že nedílnou součástí práce autora vánoční hry je i její realizace - od oslovení herců a technického zázemí (náповěda, kulisy), přes hudbu až po nazkoušení hry. To neznamená, že to autor vše provede sám - ale je na něm, aby si sestavil svůj podpůrný tým. Staršovstvo tomuto postoji rozumí. Je v souladu s obecně velkou mírou zodpovědnosti, kterou v našem sboru svěřujeme laikům. Staršovstvo je samozřejmě připraveno při přípravě hry poskytnout veškerou podporu, pokud se vyskytnou otázky a problémy, jež by vyžadovaly jeho součinnost.

Za staršovstvo Aleš Drápal

MANŽELSTVÍ

Věrnost není slabost

14.–20. února proběhl 5. ročník *Mezinárodního týdne manželství*, letošní ročník měl motto „*Věrnost není slabost*“. Náš branický sbor se k této iniciativě připojil ve středu 16. února. O tématu manželství, mužského a ženského vnímání a řešení konfliktů přednášel bratr [Pavel Raus](#)

V jeho přednášce zaznělo několik důrazů, o které bych se vámi chtěla podělit.

“Manželství je úžasný vztah, kde nemusíme nic předstírat, ani nemůžeme. Ten druhý nás pozná včetně té úžasné části, kterou v nás Bůh stvořil, ale také včetně té padlé části, kde bychom raději, aby ji nepoznal, neviděl.

Manželství je úžasná příležitost poznat kým jsme. Jako křesťané máme naději.

Pohled na ženu a muže a jejich různost. Poznávám-li svět toho druhého v jeho odlišnosti, je to zbohacující. Bible respektuje různost.

Blízkost není možná bez zranitelnosti.”

Pavel Raus uvedl Ef.5,21 a dále “V poddanosti Kristu se podřizujte jedni druhým”... jako úvod k přemýšlení nad paralelou naší poddanosti Bohu a Kristu a ve vztahu jednoho k druhému. Koncept poddanosti byl už mnohokrát zneužit, uchopen nesprávnými lidmi i nesprávnými způsoby. Poddanost Bohu je svobodná, mohu mu plně důvěřovat, že povede můj život lépe než já. Není břemenem, ale radostí.

Muž se má podřizovat Kristu, pak nebude nástrojem k tomu, aby dostal ženu tam, kde ji chce mít. Muž který dělá kroky proti sobě, tomu se může žena podřídít.

Mohou být různé motivy k podřízenosti – špatné – že už jsem to vzdal, že jsem slabý, že mám obavy ze střetu nebo dobré – protože chceme dělat to, co je dobré v Božích očích – respektovat partnera.

“Manželství je úžasným darem, ale nemůže nahradit vztah s Bohem, protože náš partner není Bůh a proto to, co od něj očekávám, vždycky musí být omezené.”

V manželství se člověk stále mění, stále se něco děje. Je potřeba si udržet kapacitu na to, abychom se mohli změnit. Každý vztah vyžaduje energii. Je třeba si nechat sílu na náš vzájemný vztah, možnost spolu mluvit, potřebujeme trávit společný příjemný čas.

Na počátku našeho vztahu je Bůh, protože on je zdrojem, ze kterého můžeme čerpat a potom v našem vztahu dávat a také přijímat. Boží láska je taková, že se dokáže obětovat.

V závěrečné diskuzi také zaznělo, že žena má nad mužem velkou moc. Může ho podpořit, povzbudit, posílit, když se mu něco daří, ocenit. Nejtěžší pro muže je žena kritická, která si stěžuje, je negativní, to je pro muže devastující, znamená to: nejsi schopný a nebudeš schopný.

Přednáška proběhla před deseti dny a já se občas znovu vracím k tématu podřízenosti. Je to slovo, u kterého si dobře dovedu představit spíše jeho karikaturu, zneužití, přesto vnímám, že v sobě nese nějakou důležitou informaci.

Vzpomněla jsem si svoje začátky v práci. Když jsem v našem ženském kolektivu oznámila, že se budu vdávat, dostalo se mi velkého množství rad. A všechny se vlastně týkaly toho, jak na muže vyvrát. Například dávat si peníze stranou, nikdy neříkat správnou cenu, neptat se a postavit ho před hotovou věc, opakovaně slibovat, ale nedělat. Chápu, že to byla řešení z bezradnosti. Chyběl tam postoj a rozhodnutí brát druhého vážně, s úctou a s respektem navzdory jeho chybám.

Jsme pozváni k jinému přístupu a bible nabízí model, kde je základem vztahu důvěra, vzájemné přijímání se i s naší nedokonalostí, možnost odpuštění a dalšího vykročení s pomocí Boží. Závěr oddílu Ef.5, 32 končí ..”každý z vás bez výjimky ať miluje svou ženu jako sama sebe a žena ať má před mužem úctu.

Marta Drápalová

Zápisky z přednášky Pavla Rause o manželství

Ve středu 16.2.2011 navštívil náš sbor bratr Pavel Raus s manželkou a měl od 18:00 přednášku na téma manželství. Zde jsou mé zápisky:

- účast na přednášce byla vysoká, tipuji přes 80 lidí
- bratr Raus původně vystudoval elektrotechniku (titul Ing.), ale tomuto oboru se nevěnuje, vystudoval následně teologii a psychologii v USA (tituly M.A.Theol., M.A.Clin. Psy.)
- s manželkou mají 2 dcery ve věku 25 a 21 let
- zajímá ho především spojení teologie a psychologie
- je zakladatelem neziskové organizace Parakletos věnující se mj. i poradenství v této oblasti, viz <http://www.parakletos-cz.org>

z jeho předášky:

- dnešní doba je cynická, ale lidé zůstali lidmi: mnoho lidí (často nevěřících) prožívá v životě nějaká vnitřní zranění - to je příležitost pro křesťany

- v manželství máme možnost zažít jak nejkrásnější tak nejbolestivější okamžiky života (např. odhalení svých temných stránek)
- muž a žena jsou různí, myslí rozdílným způsobem. Již Bůh při stvoření je stvořil jako různé bytosti různým způsobem.
- v manželství by měl jeden druhému dát svobodu, aby byl tím, čím opravdu je
- zneužívat je schopen nejen muž ženu, ale i žena muže (např. zneužitím jeho slabostí)
- vzájemná blízkost není možná bez vzájemné zranitelnosti
- Efezským: žena se má podřizovat muži, muž má ženu milovat a ochraňovat. Ef 5,21: Podřizujte se jeden druhému v bázni před Kristem
- Bůh má být pro oba na 1. místě, klíčovým pojmem je poddanost
- Češi mají problémy s politiky proto, že jim nevěří, že svou práci nedělají pro sebe a jen pro své obohacení, a žel to tak často opravdu je
- Pavel Raus si povzdechl, že své dcery ve věku 25 a 21 let už nemůže přímo ochraňovat :-)
- ty nejdůležitější věci v životě většinou nemůžeme plně ovlivnit, nemáme je v rukou, nemáme je plně pod kontrolou
- my se máme podřizovat Bohu, protože jeho vůle je větší (důležitější)
- teprve když muž se podřizuje Bohu, pak teprve smí vůbec uvažovat o tom, že by manželka měla být podřízená jemu
- žena ráda vidí, když se muž podřizuje Bohu, protože teprve tehdy může žena od muže očekávat pochopení pro její podřízenou pozici vůči muži
- motivy pro podřízenost: dobrý - kvůli Bohu, špatný - ze strachu nebo slabosti
- když máme dojem, že náš partner "nefunguje", máme se obrátit k Bohu. Zde nalezneme povzbuzení, řešení, radost.
- příklad bludného kruhu z praxe: žena a muž mají krizi, žena se rozhodne za každou cenu vycházet muži vstříc, ale protože je to ze svých sil (řekněme v určité křeči), pak sebemenší kritiku od muže vnímá jako naproté nepochopení a nedocenění její oběti a snahy, je z toho zničená, často to nevydrží a vybuchne v hněvu. Tyto výbuchy ničí muže, je z toho zmaten a zase vyjede na ní. Tak stále dokola. Řešení: každý z nich má za sebe hledat řešení u Boha, ve vztahu s Bohem, zakotvit nejprve v Bohu.
- vztah s Bohem nemůže být manželstvím nahrazen
- často mívají uvedené problémy kořeny v problematickém dětství a rodinném zázemí manželů
- během manželství se průběžně měníme. Tyto změny jsou nezbytné.
- po návratu z práce bývá muž unaven. Muž v takové chvíli "má v hlavě šuplík, v němž není nic", nemá již kapacitu, hledá pouze relax.
- ALE: každý vztah a jeho udržování vyžaduje energii (námahu)
- musíme mít a udržovat vztah s Bohem, musíme investovat čas a energii na to být se svým manželem, trávit spolu dostatečně často příjemný čas
- poddanost Kristu je dobrým počátkem

otázky z pléna:

- Je za konflikty zodpovědný vždy jen muž, jak se psalo v jisté psychologické knize? Muž a žena mají různé odpovědnosti a každý má mít jen ty svoje. Muž má být aktivní, ale bývá to těž-

ké, protože o tom často neví. V mnoha manželstvích je aktivní žena, ona se specializuje na vztahy s okolím. Když je problém v domě, muž, namísto aby ho řešil sám, posílá tam ženu. To není dobře.

- žena má ohromnou moc nad mužem: žena může muže (:-) podpořit, posílit, povzbudit. Naopak, pro muže je naprosto devastující, pokud je žena vůči němu kritická. Muž potřebuje od ženy trpělivost a povzbuzení.

- prvních pár let manželství je doba, kdy muž bojuje o důvěru své ženy

- stát se silnými můžeme pouze tehdy, pokud víme, kdo je Bůh

- velmi důležitým prvkem v manželství je respekt: dělat pro druhého něco, co chce on a považuje to za důležité, ačkoli mně to připadá zbytečné. To zase může udělat muž pro svou ženu (ale i obráceně).

- na závěr přednášky sklídil bratr Raus od obecnstva potlesk a také následně neformálně diskutoval s mnohými účastníky

poznámky zapsal Michal Mazný

DĚTI

Že by děti v kostele nevěděly o čem je řeč? Kdepak! Jen si vzpomeňte, jak odpovídají na otázky, které jim farář dává předtím, než odejdou do nedělní školy. Většinou velice dobře vědí, o čem bylo biblické čtení..

20. února to bylo podobenství o Království nebeském – kdy rybáři vytáhnou síť plnou ryb, ale i toho, co vylovit nechtěli.

Farář se ptá dětí: co může uvíznout v sítích?

Bota, pet lahev, voda.

Voda snad ne, ta přece vyteče?

Ta co je v botě, zůstane.

Pětiletý David Havlena pak v nedělní škole nakreslil obrázek, na kterém jsou již ryby odděleny od toho ostatního

VÍTÁ NÁS JARO

V branickém kostele je hezky, neboť často i na PODZIM a v ZIMĚ ...

... nás vítá JARO.

Všechno nejlepší, Boží požehnání, mnoho síly a zdaru
ve veškerém neúnavném bohulibém konání
přejeme k letošním březnovým narozeninám
bratru prof. Jaro Křivohlavému!

Simona Ester Brandejsová, foto Lukáš Havlena

Redakce Brány se přidává s přáním jeho manželce Martě – inspiraci a ilustraci mnoha jeho přednášek o šťastném manželství – k osmdesátým narozeninám.

KÁZÁNÍ O VÍŘE VE VŠEDNÍ DEN

Zkrácené kázání Jaro Krivohlavého ze dne 27. 2. 2011

Text kázání: Řím 12,16 „**Věnujte se všedním službám**“.

Jsou **události** malé, drobné, všední a jsou události mimořádné, velké, pozoruhodné. Nacházíme je v historii, v bibli i ve svém životě.

Velké události přitahují pozornost. Považujeme je za něco posvátného. Na velké události se často vzpomíná.

Text našeho kázání však nehovoří o velkých událostech ani v dějinách světa, ani v našem osobním životě. Nenajdeme tam slovo „sváteční“ – jako je neděle do určité míry dnem svátečním. Slyšíme tam slovíčko „všední“ – **věnujte se všedním službám**. Vede nás k tomu, abychom při vši radosti z velkých událostí – jak v životě tohoto světa, tak i v našem životě i v našem životě víry – nezapomínali na to, že žijeme nejen ve dnech svátečních, ale i ve dnech pátečních, všelijak nenápadných a všedních.

To, že nám to apoštol Pavel připomíná, může znamenat, že se na to leckde skutečně zapomínalo. Jinak by neměl důvod o tom mluvit. Do společenství Římanů (12,16) Pavel píše: Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale **věnujte se všedním službám**. Nespolehejte na svou vlastní chytrost.“

Tak to bylo tenkrát – v době prvního velice živého rozběhu církve. V době, kdy se rodil tzv.křesťanský způsob pospolitého života.

Když si otevřeme např. první dopis apoštola Pavla Timoteovi a čteme tam: „Kdo se nestará o své blízké a zvláště o členy rodiny, zapřel víru a je horší než nevěřící.“

Oč zde jde? I to Pavel říká: „Cílem našeho vyučování - není získat rozsáhlé teologické znalosti, naučit se mít hluboké duchovní zážitky atp. - ale je **láska z čistého srdce**, z dobrého svědomí a z upřímné víry. Od toho se někteří odchýlili a dali se na prázdné řeči.“

Pavel v tom není sám. Stejný tón zaslechneme i při čtení Jakubova dopisu:

„Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný? Ať ukáže své skutky dobrým způsobem života, v tichosti, kterou dává moudrost. Vždyť kde je závist a svárliвість, tam je zmatek a kdejaká špatnost.“ A nakonec hovoří o „ovoci víry“, kterým je rozsévání pokoje.

Tak pomalu začínáme rozumět žalmistovi (90:12), který zpívá:

Hospodine „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“

Naše dnešní shromáždění jsme zahájili slovem z Nehemiášova proroctví: „**Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou.**“

Já neznám hebrejštinu, tak jsem si otevřel anglické znění - chtěl jsem totiž vědět co znamená to slovo, které tam říká, co máme dělat. V anglickém znění je to slovo “Hallow” – které známe z telefonování – naše zvolání: “Halo” A dozvěděl jsem se, že „to hallow – znamená učinit posvěceným, posvětit.“ Tak tedy **učíme tento den posvěceným Pánu Bohu** a věnujme se – v tomtéž duchu – všedním službám.“

... vidím, že byste mi rádi položili otázku: „A ty to dokážeš? Ty sám tak jednáš?“ Na tyto otázky musím vyznat, že ne. Nanejvýše mohu říci, že se o to někdy snažím – v ideálním případě „snažně běžím“, ale moc se mi to nedaří.

A uprostřed všeho toho zamyšlení najednou čtu tento týden ve výkladu „Na každý den“ - a nyní cituji doslova:

„My sami nejsme schopni nového lidství. Ale s díky přijímáme biblickou zprávu a výzvu, že můžeme, přes všechna zklamání, ještě nově žít. A že v to nové lidství můžeme ještě doufat i pro druhé – a zvat je k němu.

Nemusíme říkat pravdu nelaskavě, hlava nehlava – padni komu padni. Nemusíme

z úcty k pravdě jedni druhé ponižovat a zraňovat.

Proč? **Protože pravda Ježíše Krista nás osvobozuje k pravdivosti v lásce a ke společnému prospěchu.**

Proto se můžeme odvážit promluvit jeden s druhým **laskavě a pravdivě** o tom, s čím máme problém, a můžeme laskavě řečenou pravdu přijmout, aniž bychom se uráželi Ne-

musíme být k sobě navzájem nedůtkliví, když jsme údy jednoho těla. A věříme, že Pán Bůh nás má rád.

Amen.

Irské poslání:

Pán Bůh je **nad tebou**, aby tě opatroval

Pán Bůh je **před tebou**, aby ti ukazoval dobrou cestu k cíli

Pán Bůh je **vedle tebe**, aby tě chránil před vším zlým přicházejícím zleva i zprava.

Pán Bůh je **za tebou**, by ti byl ochranou před zlými lidmi, kteří se snaží tobě za zády škodit.

Pán Bůh je **pod tebou**, aby tě mohl zvednout, když padáš.

Pán Bůh je **v tobě**, aby tě těšil, když jsi smutný.

Filipským 2:12 „A tak, moji milí, jako jste vždycky byli poslušní, bázní a chvěním uvádějte ve skutek své spasení. Všechno dělejte bez reptání a bez pochybování, abyste byli bezúhonní a ryzí, Boží děti bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a zvráceného. V něm sviťte jako hvězdy, které osvěcují svět“.

TURISTÉ

Březnový výlet v neděli 26. 3. po **bohoslužbách** nasměrujeme do Hvězdy a na nově zrekonstruovanou usedlost Ladronka s krásnými výhledy na Prahu. Vycházka je nenáročná, po rovině, cca 5 km.

Usedlost Ladronka
(foto: www.alston.cz)

ŠKRTY V ROZPOČTU CÍRKVÍ

Škrty v rozpočtu církví – bude Besserovské?

Před několika dny předložil ministr kultury Jiří Besser návrh, který má dle jeho slov: "... zlepšit situaci církví v ČR a najít lepší způsob jejich financování". O co se jedná? Jak je patrné z titulku, název Besserovské připomíná Julínkovské, tedy poplatky ve zdravotnictví. Paralelu je nutné uvést, vždyť kde jinde by vzal ministr kultury inspiraci k tak inovativnímu kroku, jako je placení poplatků za zpověď 30 Kč v předem stanovených termínech, 90 Kč za pohotovostní zpověď.

Přestože arcibiskup Dominik Duka podporuje urychlené jednání o financování církví, tento návrh se mu nezdá a říká: "Potřebujeme si stanovit strategický plán směřování církve. Návrh by jistě omezil počet lidí chodících ke zpovědi, ale je to opravdu cesta, kterou bychom se chtěli vydat? Za svoji osobu říkám, že pokud návrh projde, tak budu veřejně porušovat zákon a budu zpovídat bez poplatku". David Rath k tomuto vyjádření uvedl: "Tato situace je naprosto odlišná od situace, kdy jsem jako lékař odmítal vybírat 30 Kč za vyšetření. Zde by se arcibiskup Duka dopustil flagrantního pošlapání zákona, tedy vůle lidu a to musím jednoznačně odsoudit".

Když jsme požádali o vyjádření předsedu Rady církví a synodního seniora ČCE Joela Rumla, dostali jsme následující odpověď: "Když jsem to poprvé uslyšel, začal jsem se smát. Nicméně po několika minutách vydatného smíchu jsem zjistil, že návrh je myšlen vážně. Zpočátku mi bylo líto hlavně bratrů katolíků – přecejenom protestantské církve příliš oficiálně neřeší zpověď. Pak jsem se začel do materiálů ministerstva

a užasl jsem – 30 Kč se má platit i za návštěvu bohoslužeb. Pokud byl předtím člověk u zpovědi a má doporučení jít na bohoslužby, pak sice neplatí, ale v principu s tím nesouhlasím. Mám si to představit tak, že u vchodu bude stát služba s kasičkou a bude vypisovat potvrzení? Nebo přejdeme na platbu mobilem či předplacené bohoslužby? Zkrátka mi tento návrh přijde nedopracovaný. Jedna věc je ale jistá, církve nepobírající státní příspěvek jsou teď v daleko příznivější situaci".

Nepodařilo se nám získat vyjádření představitelů těchto církví, pouze jeden (který si přeje zůstat v anonymitě) nám na SMS odpověděl následujícím: "Muhehe (d'ábelský smích)".

Za tiskovou agenturu TPP (Tři Paní Povídalý) Jakub Drápal

*(na obrázku ministr Besser,
foto: www.mkcr.cz)*

aBrrríl

1.–2. dubna 2011

Druhý ročník převede úspěšné akce (loni uvedena pod názvem Brrr), tedy večera autorské hudební tvorby.

Složili jste nějakou píseň?

Otextovali jste nějakou melodii?

Zhudebnili jste nějaký text?

Vytvořili jste nějaké instrumentální dílo?

Suma sumárum: stvořili jste něco, co má něco společného s něčím, co byste se odvážili nazvat „hudba“?

Pak je tento večer určen právě Vám, abyste se podělili o svůj výtvar s podobně postiženými. K dispozici je klavír a varhany, kytarové kombo, pro audiovizuální díla dataprojektor a plátno, případně mikrofon.

Zahájíme v pátek v 18. hodin, každý vystupující má tradičních 10 minut na to, aby předvedl, co uzná za vhodné. Akce bude pokračovat do úplného vyčerpání programu a vystupujících. V případě zájmu přespíme v kostele (nezapomeňte tedy na spacák!) případně jděte přespát domů a ráno se vraťte), v sobotu pak pokračujeme dopoledním výletem. Cíl bude dohodnut účastníky na místě, v každém případě na dojetí MHD (Krčský les, Šárka, Prokopské údolí, Petřín. . .), zde pak bude akce zakončena posezením, hrou na hudební nástroje, zpěvem a podobnými náležitostmi.

Vítání budete nejen jako vystupující, ale i jako diváci!

Okomentujete-li událost, bude dobře, ale z principu účast, odhodlání vystoupit či povahu díla netřeba nikomu hlásit, pořadí vystupujících bude stanoveno dohodou na místě.

Pravidelný sborový program

Neděle 8:30 Chvály
(mimo 1. neděli v měsíci)

Neděle 9:30 **Bohoslužby**
první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží;
třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Úterý 7:30 – 8:00
Ranní modlitební setkání

Úterý 18:30 – 20:30 **MLádež**

Středa 16:30 – 17:30
Biblická pro maminky s dětmi

Středa od 18:00 – 19:30
Biblická hodina

Čtvrtek 20:00 – 22:00 (2. a 4. Čt v měsíci)
PoMlaSg ("post-mládežnické setkání střední generace")

Pátek 16:00 – 18:00
Dorost (děti 8-12 let)

úřední hodiny faráře
Jaroslava Pechara
úterý a středa 14.00 – 16.00
čtvrtek 10.00 – 12.00

Obsah

Slovo na úvod	2
Staršovstvo	3
Zpráva staršovstva o životě sboru 2010	4
Vánoční hra – minulost a budoucnost	6
Manželství	7
Děti	10
Vítá nás Jaro	11
Kázání o víře ve všední den	12
Turisté	13
Škrty v rozpočtu církvi	14
aBrrríl	15
Poslední stránka	20

Verš na březen

Vždy přece měj se k Bohu mlčelivě, duše má,
nebo od něho jest očekávání mé.

Žalm 62,6 K

Zdroj: <http://hesla.dulos.cz/hes11idx.htm>

BRÁNA

XVII. ročník, číslo 3 – březen 2011

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.
Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, J. Holý

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangelnet.cz>,
branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111	křesťanská služba
222	salár
333	dar
444	Jeronýmova jednota
555	nepálský student
777	Eliška Adamcova

Fotografie na titulní straně: Svatba Kamila a Péti